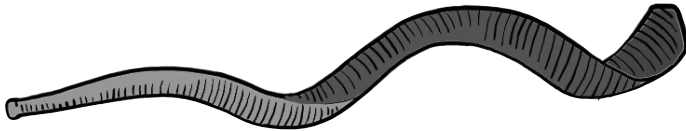

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

5. årg.

2004

Nr. 3

Anger og omvendelse

Jesus sa at veien til hans saueflokk (hans rike) var gjennom døren. Men han sa at noen ville prøve å klatre over et annet sted (Johannes 10:1).

Veien til frelse for menneskene er lagt av Gud. Omvendelse og tro på Herren Jesus Kristus er den eneste veien. Gud vil aldri akseptere noen som prøver å klatre inn på annen måte.

Døperen Johannes, som kom for å forberede veien for Herren, forkynte omvendelse og anger. Det var den eneste måten Israels folk kunne bli klar til å ta imot sin Frelser. Det er heller ingen annen vei for oss.

Omvendelse og tro

Det virker ikke som om de fleste troende i dag har den dybde, hengivenhet eller kraft som de første kristne hadde.

Hva tror du grunnen kan være til det?

Hovedgrunnen er at de ikke har angret og omvendt seg skikkelig. De har riktig nok trodd på Jesus, men de har trodd uten

å omvende seg skikkelig. Deres omvendelse har blitt halvhjertet. Se bare på disse strofene fra en velkjent (engelsk) salme:

“Den verste lovbrøyer som virkelig tror, mottar Jesu tilgivelse i samme øyeblikk.”

Er det virkelig sant - at den verste lovbrøyer mottar tilgivelse bare ved å “virkelig tro”?

Trenger han ikke å omvende seg og angre først?

Du sier kanskje at sann tro også inneholder omvendelse og anger. Men hvis ikke dette blir forklart til den verste synder, kan han tro at han er født på ny bare fordi han tror. På denne måten vil han bli forført.

Budskapet som Jesus forkynte var: “Angre dere og tro på evangeliet” (Markus 1:15-eng.overs). Han ba apostlene sine forkynne det samme budskapet (Lukas

“Anger og omvendelse” er 1. kapittel i boken “En god grunnvoll” av Zac Poonen. Boken vil bli publisert på norsk om kort tid.

24:47). Og det var akkurat det de gjorde (Apostlenes gjerninger 20:21).

Guds ord er veldig klart på dette området. Omvendelse, anger og tro kan ikke bli skilt hvis du ønsker å bli dypt og grundig omvendt. Gud har forenet disse tingene, og det som Han har forent må ingen adskille.

Omvendelse og tro er de to første elementene i grunnvollen i det kristne liv (Hebreerne 6:1). Hvis du ikke har omvendt deg skikkelig, vil grunnvollen din garantert være dårlig. Hele ditt kristne liv vil dermed bli ustabil.

Det står i Bibelen at “Å frykte Herren er begynnelsen (eller ABC'n) til visdom” (Salomos ordspråk 9:10). Hvis vi virkelig frykter Gud, vil vi “vike fra synd” (Salomos ordspråk 3:7).

De som ikke har omvendt seg og angret og vendt seg bort fra synden, har ikke engang lært det kristne livs ABC.

Falsk og sann omvendelse

Hvis du har omvendt deg, må du forsikre deg om at du har en ekte anger, for Satan har sin falske omvendelse som han forfører folk med.

Satan vet at folk flest lever etter ett bud som sier: “Du må ikke bli tatt på fersken!”. Dermed lærer han dem måter de kan synde på uten å bli oppdaget av noen.

Selv en tyv blir lei seg når han blir tatt. Men det er ikke omvendelse.

I Bibelen er det noen eksempler på falske omvendelser.

Da kong Saul var ulydig mot Gud, var han enig med Samuel at han hadde syndet. Men han ville ikke at folk skulle få vite

det. Han søkte fremdeles ære av mennesker. Han angret ikke skikkelig. Han var bare lei seg fordi han var blitt oppdaget (1. Samuel 15:24-30).

Det var forskjellen på ham og kong David, som åpent erkjente sin synd da han hadde falt (Salme 51). Kong Akab var en annen i Sauls kategori. Han syntes virkelig synd på seg selv da Elias advarte ham med at Gud ville dømme ham. Han tok til og med sørgeklær på, og gråt over sin synd (1. Kong. 21:27-29). Men han omvendte seg ikke skikkelig. Han var bare redd for Guds dom.

Judas Iskariot er også et klart eksempel på falsk omvendelse. Da han så at Jesus var blitt dømt til døden, angret han og sa: “Jeg har syndet” (Matteus 27:3-5). Men han bekjente bare for prestene - slik som noen til og med gjør i dag! Han omvendte seg ikke - selv om han kanskje var lei seg for det han hadde gjort. Hvis det hadde vært sann omvendelse og anger, hadde han gått nedbrutt til Herren og bedt om tilgivelse. Men han gjorde ikke det. Det er mye vi kan lære av disse eksemplene - om hva omvendelse ikke er!

Sann omvendelse er å “vende seg til Gud fra avgudene” (1. Tessalonikerne 1:9).

Avguder er ikke bare de du finner i hedenske templer, de som er laget av tre og sten. Det er avguder som folk tilber som ikke ser så stygge ut, men som er like farlige. Disse avgudene er fornøyer, komfort, penger, eget omdømme, krav om få ting etter sin egen vilje osv. osv.

Vi har alle tilbedt disse avguder i mange år. Å omvende seg betyr å slutte med å tilbe disse avguder, og å vende seg fra dem til Gud.

Sann omvendelse vil involvere hele vår personlighet - vårt sinn, våre følelser og vår vilje.

Først og fremst betyr omvendelse en ny forståelse av synd og verden. Vi oppdager at synden har skilt oss fra Gud. Vi ser også at verdens levemåte er stikk i strid med Gud vilje. Vi ønsker å vende oss vekk fra den levemåten som vanærer Gud.

For det andre involverer omvendelse våre følelser. Vi er lei oss for den måten vi har levd på (2. Korinterne 7:10). Vi hater oss selv for alt det vi har gjort, og mer enn det, vi avskyr alt det onde i oss selv som ingen andre kan se (Esekiel 36:31).

Vi sørger og gråter fordi vi har såret Gud så mye ved den måten vi har levd på. Slik var reaksjonen til mange store menn i Bibelen da de ble klar over sin synd. David (Salmene 51), Job (Job 42:6) og Peter (Matteus 26:75) gråt alle bittert da de angret sine synder.

Både Jesus og apostlene formante oss til å sørge og gråte over vår synd (Matteus 5:4; Jakob 4:9). Dette er veien tilbake til Gud.

Omvendelse involverer også vår vilje. Vi må overgi vår gjenstridige egenvilje - `min måte` - og la Jesus være vår Herre. Dette betyr at vi fra nå av er villige til å gjøre hva det enn måtte være Gud vil at vi skal gjøre, uansett hva det vil koste og uansett hvor ydmykende det kan bli.

Den fortapte sønn kom tilbake til faren som en brutt og overgitt mann som var villig til å gjøre alt hva faren ba om. Det er sann omvendelse (Lukas 15:11-24).

Vi trenger ikke å bekjenne for Gud hver eneste synd vi har begått. Det vil uansett være umulig å huske alle. Den fortapte

sønnen gjorde ikke det. Det eneste han sa var: "Far, jeg har syndet." Og det er alt vi trenger å si også.

Men husk at Judas Iskariot også sa: "Jeg har syndet." Men det var en himmelvid forskjell mellom hans bekjennelse og den fortapte sønnens bekjennelse. Gud lytter ikke bare til ordene vi sier. Han legger merke til ånden bak ordene, og behandler oss deretter.

Omvendelsens frukt

Døperen Johannes ba fariseerne bære frukt som var omvendelsen verdig (Matteus 3:8). Hvis vi har omvendt oss i sannhet, vil det forandre hele vårt liv.

En av de første handlingene vi må gjøre etter at vi har omvendt oss, er å gjøre opp for oss det gale vi har gjort i livet.

Straks Jesus kom inn i huset til Sakkeus ble han overbevist om synd, leser vi i Lukas 19:1-10. Sakkeus var en mann som elsket penger. Men han forsto hva som fulgte med omvendelse. Han forsto at hvis han skulle bli en Jesu disippel, så måtte han gjøre godt igjen alt det gale han hadde gjort. For ham betydde dette et stort pengetape, fordi han hadde bedratt så mange. Men han bestemte seg for å være helhjertet i sin omvendelse, og derfor fortalte han Jesus at han ville gi halvparten av pengene sine til de fattige og gi tilbake fire ganger så mye til dem han hadde lurt penger fra.

Det var først etter at Sakkeus ville gjøre godt igjen for seg, at Jesus sa: "Frelse er kommet til dette hus". Å være villig til å gjøre opp for seg er et av bevisene for sann frelse (Lukas 19:1:10).

Jesus fortalte en lignelse om den forstandige mannen. Han gravde dypt, under sandlagene, og la grunnvollen på fjell (Lukas 6:48). Den uforstandige mannen bygde også huset sitt i det samme området, men han gravde ikke dypt nok. Han la grunnvollen sin på sand.

Vi kan bruke denne lignelsen som et eksempel på sann og falsk omvendelse. Det er bare når vi betaler prisen med å gjøre opp alt i vårt liv, at vi graver dypt nok.

Helt fra begynnelsen av, etter at vi har kommet til Jesus, er det godt å ta tid til å tenke gjennom alt som man trenger å ordne opp i etter et uomvendt liv. Er vi overfladiske her og glatter over noe, vil vi oppdage at grunnvollen forblir svak og at huset vårt en dag faller sammen.

Oppgjør

Hva kan et slikt oppgjør innebære?

Dersom du har snytt staten for skatt etc., må du betale tilbake. Noen ganger er det umulig å få tilbakebetalt til det rette departementet. Men hvor det er vilje er det også vei - hvis vi vil adlyde Gud! Vi kan kjøpe frimerker eller togbilletter og kaste dem, for å forsikre oss om at pengene vi skylder virkelig går tilbake til staten.

Har du snytt noen mennesker, må du be dem om unnskyldning og betale tilbake pengene. Fortell dem også hvordan livet ditt ble forandret! Hvis du ikke har mot til å gjøre dette alene, kan du ta med deg en annen troende og gjøre det.

Hvis du ikke er i stand til å betale tilbake alt du skylder med en gang, så bry deg ikke om det. Betal da i avdrag. Men

gjør en begynnelse, selv om det først bare er noen få kroner! Gud aksepterte Sakeus den dagen han bestemte seg for å betale tilbake det han skylte - og ikke etter at han hadde ordnet opp i alt!

Hvis du har lurt penger eller eiendeler fra en person som du ikke lenger vet hvor bor, bør du gi pengene til Gud, han som er den opprinnelige eier av alle penger. Dette var regelen som Gud gav israelittene (1. Mosebok 5:6-8). Vi må uansett ikke beholde noen penger som vi har fått på ulovlig vis. Gud vil aldri velsigne den slags penger.

Hvis du har såret eller skadet noen, hvor penger ikke er i bildet, burde du gå og be vedkommende om tilgivelse.

Jeg kjenner personer som har spart penger i flere måneder, og så tømt kontoen for å gjøre opp for seg det de har snytt staten for av toll og skatt. Gud har velsignet dem med noe bedre enn en stor bankkonto!

Jeg kjenner også andre som brukte offentlige transportmidler uten å betale. Etter omvendelsen regnet de nøye ut prisen på buss- og togbillettene, og betalte tilbake. De som er tro i det lille vil bli blant dem som vil gjøre store ting for Gud.

Jeg kjenner også de som har gått til universitetsledelsen med deres eksamensvitnemål og erkjent at de jukset på avgangseksamen. De var villige til å ofre sin tittel om nødvendig, for å ha en god samvittighet. Gud har vanligvis gjort det slik at de er blitt begunstiget av ledelsen og blitt tilgitt.

Men det trenger ikke alltid å gå slik. I ditt tilfelle kan Gud kanskje tillate universitetet å frata deg vitnemålet! Men da vil

det være Guds fullkomne vilje for deg.

Jeg vet om en person som skrev et brev for å be om tilgivelse for et lite frimerke han hadde stjålet mange år tidligere. Et tyveri er et tyveri, uansett hvor liten verdi gjenstanden har. Det er i slike småting vår trofasthet blir prøvd.

Nå mener jeg ikke at du skal plage deg selv og lete med lys og lykte dypt i hukommelsen din etter de små gale tingene du har gjort. Nei. Du trenger ikke gjøre det. Gud vil minne deg på det du trenger å få ordnet opp i, og det er bare det han minner deg på som du må gjøre.

Det vil være tilfeller hvor du ikke kan få gjort noe, fordi det som er gjort galt er så komplisert. I slike tilfeller er det bare en ting å gjøre, og det er å uttrykke din sorg til Gud og be om hans tilgivelse.

Uansett må vi ikke i noe tilfelle tillate Satan å få oss til å føle oss skyldige og fordømt bare fordi vi ikke kan sette alt i orden. Gud forstår fullt ut vår situasjon og han plager oss ikke. Hvis du bare er villig, vil Gud akseptere det du er i stand til å gjøre, selv om det ikke skulle være noe (2. Korinterne 8:12).

Priset være Gud for hans barmhjertighet! Gud vil ære de som ærer ham (1. Samuel 2:30). En måte å ære ham på er å være trofast i de små ting.

Hvis vi ikke ordner opp i alle ting, vil vi dra lenker med oss gjennom hele livet. Gud vil prøve oss for å se om vi verdssetter en god samvittighet mer enn våre penger, vår ære, vår tittel eller til og med vår jobb. Mange klarer ikke testen. Men priset være Gud! Det er en liten rest i hver generasjon som elsker Gud mer enn noe annet her på jorda.

Å tilgi andre

Omvendelse inkluderer også å tilgi andre for skade de har pådratt oss på den ene eller andre måten. Jesus sa: "Men om dere ikke tilgir menneskene deres overtredelser, da vil heller ikke deres Far tilgi dere det dere har forbrutt" (Matteus 6:15). Han fortsatte med å si at vi må gjøre det av hjertet, og ikke bare overfladisk (Matteus 18:35).

Det er umulig å få tilgivelse av Gud hvis vi ikke fullstendig, med hele hjertet, tilgir andre. Vi er kanskje ikke i stand til å glemme det andre har gjort mot oss. Men vi kan i alle fall nekte å tenke på det onde som de gjorde når vi blir fristet til å tenke på det.

Kanskje er det en person som har skadet deg så grovt at du synes det er veldig vanskelig å tilgi ham helhjertet. Be Gud om å hjelpe deg til å tilgi, og du vil se at han er mer enn villig til å gi deg både trang og kraft til å tilgi alle og enhver.

Når vi tenker på de utallige synder som Gud frivillig har tilgitt oss, burde det ikke være vanskelig for oss å tilgi andre på samme måte. Det er når vi ikke tilgir andre at Satan får makt over oss.

"Tilgi" sier Paulus, "for at vi ikke skal bli overlistet av Satan" (2. Korinterne 2:10-11).

En ny holdning overfor Satan

Det er ett område til som må ordnes opp i, og det er kontakten med Satan og onde ånder. Hvis du har vært borte i astrologi, avgudsdyrkelse, håndlesning, sort magi etc., eller hvis du har vært interessert i rockemusikk eller skadelige rusmidler, trenger du å bryte med disse kon-

taktpunktene til Satan, selv om dette har vært ubevisst for deg til i dag.

Det første du burde gjøre er å ødelegge (ikke selge, men ødelegge) det du har av avguder, okkulte bøker og amuletter osv. (Se Apostlenes gjerninger 19:19). Deretter bør du be: "Herre Jesus, jeg gir avkall på enhver kontakt som jeg har hatt med Satan, bevisst eller ubevisst."

Så sier du direkte til Satan: "Jeg motstår deg Satan, i Jesu Kristi navn, Jesus er min Herre og Frelser. Du kan ikke røre meg mer, for nå tilhører jeg den Herre Jesus Kristus." Det står i Jakob 4:7: "Vær derfor Gud undergitt. Men stå djevelen i mot, så skal han fly fra dere." Nå har ikke djevelen noe krav på deg mer.

Hvis vi fortsetter å vandre med Herren, vil han gi oss mer og mer lys over forskjellige områder i våre liv. Det kan for eksempel være verdslighet i klesdrakt eller språkbruk, en uvennlig stemme, dårlige lesevaner etc. Vi vil stadig oppdage nye områder hvor vi trenger å erkjenne vår synd og bli rensset. Vi må alle våre dager vandre på denne veien med stadig erkjennelse og omvendelse.

Dømme

Hva tenker du på når du leser dette ordet? Hvordan forholder du deg til ordet "dømme"? Les her hva Paulus skriver om dette: "Derfor er du uten unnskyldning,

menneske! Hvem du enn er som oppkaster deg til dommer. For idet du dømmer de andre, fordømmer du deg selv, du dømmer nok, men handler selv på samme vis. Rom. 2, 1 (dansk. ov). Vers 4 sier: "Eller forakter du Hans rikdom på godhet, overbærenhet og langmodighet? Skjønner du ikke at Guds godhet leder deg til omvendelse?"

Kjære venn som leser dette! Gi akt på det! Vi er ikke hverandres dommere, men heller medarbeidere på hverandres glede. 2. Kor. 1, 24.

På dommens dag vil din skjebne bli avgjort om du er hard eller mild i din bedømmelse av andre. Se hva Jakob skriver: "For dommen er ubarmhjertig mot den som ikke har øvet barmhjertighet, men barmhjertighet ser frimodig dommen i møte." Jak. 2, 13 (dansk ov).

Om du er ubarmhjertig mot din neste, har du ikke sett din egen synd, eller så har du glemt renselsen fra den. Når vi feller en dom, kjenner vi ofte ikke tingene fullt ut, heller meget delvis, ja kanskje har vi kun hørt et rykte. Å, måtte vi våke over vårt hjerte og vår munns ord, slik at vi ikke avskjærer oss selv fra Gud ved å dømme andre.

Når vi tenker tilbake på vårt liv, på alle våre våre feiltrinn og fall, små og store, da ser vi hva vi er blitt tilgitt og hvordan både Gud og mennesker har båret over med oss. Ja, først da blir vi milde mot andre, barmhjertige og overbærende.

Når jeg tenker på vår forløper Jesus Kristus, som da han hang på korset sa "tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør", blir jeg skamfull over min smålighet. Jeg er ikke kommet for å dømme verden,

men for å frelse verden. Joh. 12, 47. Dere dømmer etter det ytre, jeg dømmer ingen. Joh. 8, 15. Disiplene Jakob og Johannes spurte Jesus om de skulle la ild falle ned fra himmelen og fortære noen som ikke ville gi dem husly. Ja, for en bagatell ville de gjøre ende på disse. Men Jesus sier til dem: Dere vet ikke hva ånd dere er av. Menneskesønnen er ikke kommet for å ødelegge menneskeliv, men for å frelse dem. Luk. 9, 52-55.

Ja, kjære venn, hva lever du og jeg for - og hva er frukten av vårt liv?

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Den uærlige forvalteren

Da jeg for en stund siden leste i Luk. 16, om den uærlige forvalteren, oppdaget jeg endelig det jeg tror er meningen med denne lignelsen. Tidligere har jeg ikke forstått dette.

Før du leser videre, vil det lønne seg å lese Luk. 16, 1-13. Jeg vil ellers understreke at dette ikke er skrevet for å skremme bort deg som kjemper og lengter etter rettferdighet, nei, for deg er det bare Jesus som kan hjelpe, han venter bare på at du skal bli ydmyk nok til å slippe ham til. Dem jeg retter dette spesielt til er de late, som han ikke kan hjelpe før de omvender seg.

Forvalteren er et menneske som har vært utro mot Gud, med hensyn til å forvalte de gaver som Gud gir.

Når mennesket forakter Gud og hans gaver slik, mister det Guds nåde. Da er det for den, som ikke vil omvende seg, tre typemåter å reagere på:

Graveren er den som velger å holde på en religiøs form. Og på menneskebud av type: "Ta ikke!", "Smak ikke!", "Rør ikke!". Men dette tjener bare til tilfredsstillelse for kjødet (Kol. 2, 23). Dette nytteløse slitet orket ikke den uærlige forvalteren.

Tiggeren er den som prøver å leve av å sole seg i glansen av andres forhold til Gud. Disse har ikke Guds Ånd i hjertet, men har i stedet hjertet i sosial omgang med troende. Dette skammet den uærlige forvalteren seg for.

Herren roste den uærlige forvalteren for å velge bort disse valgmulighetene, - på tross av at det han valgte ikke var godt i det hele tatt:

Den uærlige forvalter valgte å kaste bort enda mer av ressursene han skulle forvalte, for å gjøre seg venner når det var slutt. Så gikk han rundt til folk og sa til dem, for eksempel: Sex utenom ekteskap: "Ah, der er ikke nøyte så lenge det er i kjærlighet (les: kjødelig begjær)." Tyveri: "Ah, det er ikke nøyte, bare den du stjeler litt av har nok penger fra før (f. eks. et firma eller staten), og det ikke blir oppdaget." Baktale: "Ah, det de ikke vet har de ikke vondt av." Bekymring: "Det er jo naturlig å være bekymret når fremtidsutsiktene er dårlige." osv. (Min tolkning av Luk. 16, 6-7 les det!)

Det er jo ikke vanskelig å tenke seg at denne typen person vil klare å skaffe seg flere venner enn en som lever for Gud (Luk. 16, 8). Og også flere venner enn vinglete gravere og tiggere. Denne typen

person får også en kortvarig nytelse av synden i langt større grad enn både gravere og tiggere. Og han slipper å få psyken revet i stykker i spenningsforholdet mellom kjødets vilje, som er Satans mektige våpen, og Gud. Han får også en bedre evighet, for venner som sitter sammen og kan klage over felles skjebne har det jo tross alt bedre enn den som har ødelagt evigheten og i tillegg har vennene på andre siden.

Gravere og tiggere får ikke Guds nåde - fordi de ikke ydmyker seg, og legger seg i hans hånd, og heller ikke noen særlig grad av nytelsen av synden, fordi de hykler og plages av ond samvittighet.

“Derfor, da du er lunken, og hverken kold eller varm, vil jeg utspy dig av min munn.” Åp 3, 16 Slik sier Jesus det. La oss derfor bøye kne for Gud, som er Ånd, slik at han kan gjøre oss brennende i ånden, Slik at vi kan tjene Herren, og slutte å gå lunkne om og vekke avsky og kvalme hos ham. Vi må ikke mene at det er tomme

ord når skriften sier: “...Med nidkjerhet attrår han den ånd han lot bo i oss, men dess større er den nåde han gir. Derfor heter det: Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.” Jak 4, 5-6 Det er faktisk nøye for ham om det er hans Ånd eller kjødets lyst som styrer i hjertet, og for oss selv står det om liv og død.

Lignelsen avsluttes med:

“Den som er tro i smått, er også tro i stort, og den som er urettferdig i smått, er også urettferdig i stort. Dersom I da ikke har vært tro i den urettferdige mammon, hvem vil da betro eder de sanne skatter? Og dersom I ikke har vært tro i det som hører andre til, hvem vil da gi eder noget til eget eie? Ingen tjener kan tjene to herrer; for han vil enten hate den ene og elske den andre, eller holde sig til den ene og forakte den andre; I kan ikke tjene Gud og mammon.” Luk 16, 10-13.

Tor Myrland
STAVANGER

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 10. desember.

5. årg.

2004

Nr. 3

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 95 08 18 82 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Højager 11, 2670 Greve, Danmark
Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/